

Titel: IX

Citation: "IX", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e318518/facsimile.pdf> (tilgået 03. juni 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1849.

Beretning

N°. 461.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Ombyrdede og Et og Tredivte (135te) Røde.

(Den endelige Behandling af Valgloven. Tilleg til § 10.)

Formanden: Jeg antager, at der fra Formands Edele Jæter vil være i Veien for, at det her omhandlede Tillæg kommer under Afstemning, da det er foreslået ved Forsamlingens egen Beslutning, og denne vistnok ogsaa behøver en saadan nærmere Bestemmelse.

Beregndahl: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at der ikke hæved nogen udtrykkelig Hjemmel i Forretningsregulativet for en saadan Omgangsmaade, som nu er bragt i Forslag, og jeg antager derfor, at det udtrykkelig maa vedtages med en Majoritet af 1 Stemme, om disse Forslag kunne komme under foresyet Afstemning, og det bliver derhos faktisk tvivlsomt, om Forslagene ikke antages, saa at det vistnok ikke er nogen skær Veie til at rette en Itring, dersom en saadan er tilføiede, hvad jeg iverigt ikke troer. Derimod troer jeg, at det hæved i Forretningsregulativet en fuldkommen berettiget Udvei til at rette en indtruffen Itring, og det er den, at passe paa ved den fremtidige Afstemning at vedtage et Amendement, som gaar i saadan Ret med det alt tilbligende Beslutning, da det jo ligesom er Udvalgets Vilje, ved den 3die Læsning af Eagen at rette Svadant, og det kan jo synes ret consequent, naar man har gjort en Duf, da at gjøre en lign.

Formanden: Jeg kan naturligvis ikke gaar ind paa den sidste Regel, den ærede Taler foresatte men det forekommer mig i ethvert Tilfælde dog bedre, allerede nu ved den anden Læsning at discutere og afstemme, hvad der ved allerede tildeels har været under Behandling, end at opsætte dette til den tredje Læsning, naar man er bleven opsættelse paa Nødvendigheden af et saadan Tillæg. Derimod imidlertid Nogen foreslanger, at det med en Majoritet af 1 Stemme skal afgjæres, om det kan komme under Behandling, skal jeg gjerne sætte dette Spørgsmaal under Afstemning.

Debforeen: Jeg kunde søge for det første at bemærke, hvad jeg maatte ikke behøver at erindre Forsamlingen om, at jeg ingenlunde har sagt, at Forsamlingen har begaaet en Feil, som der nu skulde være Spørgsmaal om at rette ved nye Feil; jeg tillod mig kun at minde om, hvorledes jeg alligevel anvædte, hvad der synes at maatte være nødvendigt for at gjøre Forslaget anvendeligt, og i Genhold dertil var det, at jeg strax efterat Forslaget var antaget tillod mig at tage det Forbehold, at Udvalget kunde tage under Overveelse, hvad der maatte være nødvendigt for at gjøre Reglen den Bestemning, som Forslagsstilleren vel har villet tillægge den, men efter min Mening ikke har udvælt; det skal iverigt ingenlunde negtes, at det ofte kan være mest til at antage et improviseret Forslag, som trænger til en ny Bestemmelse for at anvendeliggjæres. Det er ikke altid sagt, at en saadan Mangel saa let kan rettes, og det kan vistnok let blive Tilfældet, at man ved Forslaget herpaa kommer til at begaae en ny Feil, hvad jeg dog ikke troer er Tilfældet her.

Den anden Bemærkning, jeg kunde have at gjøre her, er den, at jeg ikke troer, at der foreligger en formel Nødvendighed for at gribe til Anvendelsen af § 34 i Regulativet. Ved en tidligere Leilighed under Behandlingen af Grundloven har der frembragt sig det samme Forhold; den ærede Forsamling vil ubestemt erindre, paa hvilket Etatium det var, og da, som en Folge af den Bestemte Afstemning, Udvalget ansaae det for nødvendigt at gjøre Forslag til Forandring i en senere Paragraph, var der Ingen, som tvivlede om, at Udvalget

jo dertil var baae berettiget og forpligtet i dette Tilfælde, hvor Forslagsstilleren, Udvalgets Minoritet, hvid Forslag gik igjennem, ikke havde fret stort, at Forslagets Antagelse med Nødvendighed medførte en saadan fortløbende Forandring i Ordene. Jeg troer ogsaa, at det ligger i en Comitees Natur, at den maa være berettiget til at fremkomme med saadanne supplerende Bestemmelser; skulde Forsamlingen imidlertid foreslange Spørgsmaalet sat under foresyt Afstemning, kan Udvalget naturligvis Jæter have derind.

Formanden: Da det udtrykkelig er foreslagent, er det vel nødvendigt at sætte Spørgsmaalet under Afstemning.

Beregndahl: Jeg har ikke tilid det som et udtrykkeligt Forslagende, og jeg ansæer det ikke saa nødvendigt, at jeg derfor skulde opholde Forsamlingen.

Formanden: Der er rigtignok den Forskel mellem dette og det tidligere Tilfælde, at her ikke er Tale om et Forslag til en selgende Paragraph, men om et Tillæg til en allerede afstemt og endelig vedtagen Paragraph. Naar imidlertid Comiteen havde stillet dette Tillæg som Forslag til en ny Paragraph, saa vilde Værdifulde hederne være hævede, og jeg troer saaledes dog, at det vilde være for usaaeligt at negte, at det foreslaaede Tillæg, forbi det ikke er stillet saaledes, nu skulde kunne komme under Forhandling og Afstemning.

Isherning: Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at dette Tillæg er saa altsedel i Afstemnings Natur, at det maatte kunne betragtes som en Redactionsforandring. Det forandrer sig ikke Principet, men udtrykker det i det naturlige Folger; saaledes har jeg foreskrevet det, forsaavidt jeg har haft Deel i det Forslag, som herved skulde forandres.

Barfod: Det er mig maatte tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at hvad der er utvælt i disse Tillæg synes allerede med Nødvendighed at fremgaar af den Forandring, som er foregaaen i § 10. Det Gælder, jeg kunde have at bemærke, skulde være, at disse Tillæg vistnok forekomme mig altsedel principmæssige, fuldkommen saerlige; men endnu kan jeg ikke indsee Nødvendigheden af dem, hændt jeg med Fornødsle vil lemme for dem, naar Andre finde dem nødvendige. Skulde jeg endnu have Noget at tilføie, vilde det være det, at det forekommer mig, at Tillæget til § 10 skulde bedre, naar i den Ende enten de Ord „saaledes“ eller Ordet „vill“ bortfaldt, samt med Henpaa til Tillæget til § 17, at jeg ikke kan indsee Nødvendigheden af den her omhandlede Tillægsliste. Det forekommer mig, at de anslaaede Rand ligesaa godt kunne opføres i den samme Protocol, hvor de andre Valgere optegnes; men skulde det vistnok findes bedre at have to Protocollet, kan Beslutningen og Heiligheden derved naturligvis ikke være saa stor, at man af den Grund skulde fraraade det.

Grundtvig: Jeg skal blot tillade mig at spørge, om Ordet „eller“ er en Treffeld eller ikke; thi saavidt jeg hørte, sagde Debføreren „og“, og man kunde vel spørge om, hvilket Ord der var det rigtigste at bruge.

Debforeen: Det forekommer mig, at man kan bruge begge Dele.

Grundtvig: Men „eller“ dog ikke saa godt.

Da ingen flere begjærede at ytre sig over det foreslaaede Tillæg til § 10, freed man til Afstemning, der gik følgende Resultat.

1) Udvalget Tillæg til § 10.

„Til den Ende vilde de, der vel endnu ikke have opstillet de